Година VIII (1) Варна, 13 август 1921 год. Брой 531 (81)

Излиза три пъти седмично в понеделник, среда и петък.
АБОНАМЕНТА Е
Годишно 100 лв., ½-год. 60 лв., 3 месечно 35 лв.
Абонамента започва на всеко 1-во число отъ месеца. — плаща предплата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Цените за обявите сж:
За кв. сантиметр 25 ст. за годежи, венчални, некролози 50 ст. за едно публикуване; баланси, решения, циркуляри и протоколи по 50 стотинки; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв.
Всичко що се отнася до вестника се адресира: до „Търгов.-Промишлена Защита“, Варна „Венчан“ 3.

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.
Редактор — издател: П. Д. Драгулев.

НАРЕДБАТА ПО КАМБИОТО

Хроникирахме своевременно за наредбата на г. министра на финансите, според която се забранява спекулацията с чужда валута.

Дословно наредбата гласи следното: „Министерството на финансите не веднъж е констатирало, че по-голямата част от сключените в борсата и вън от нея камбиални сделки са ставали с явна спекулативна цел. Закупувани са били чужди девизи не за търговски или за други реални нужди, а за спекулация и продавани същия ден или на следующия ден на по-висок курс, често пъти с 100—150—200 пункта над паритетния курс на лева, изкуствено създаден от безкрупулни спекуланти, за извличане на големи печалби. По той начин едни и същи ръце, даже в един ден, няколко пъти.

„Таи спекулация е най-опасната: тя разстройства целия стопански живот в страната и се чувствува най-тежко от всички съсловия. Нейните резултати са известни: спадане на лева, покачване на чуждите валути, поскъпване на живота, подбиване на народния и държавния кредит, застой в производството и търговията и пр.

„Пред угрозите, които могат да последват за българските интереси от той род престъпна спекула, министерството на финансите поканва *всички банки, банкери, дружества и лица да не извършват и да не съдействуват за извършването в борсата и вън от нея на камбиални сделки, които не са продиктувани от банкови и търговски транзакции* (размени или обмен) *или други реални нужди* (к. н.). Чужди девизи да се продават само на лица, които представят документи или декларации, от които да се вижда, че исканото от тях камбио им е необходимо за банкови, търговски или реални нужди. Изобщо, всички сключени камбиални сделки трябва да бъдат подкрепени с доказателства и документи, установяващи тяхния характер.

„Всички, които извършват камбиални сделки се задължават да съобщават седмично на българската народна банка при опис: броя и сумата в чужда валута на сключените сделки, за кого е сключена сделката, за какви нужди и с какви доказателства и документи се установява характера на сделката.

„За установяване характера на сключените камбиални сделки, министерството на финансите ще произвежда периодически финансови ревизии.

„*Абсолютно се забранява да се извършват камбиални сделки за спекулативна цел* (к. н.).

„Тези, които извършват такива сделки ще се преследват най-строго по закона за борсите и по наказателния закон, като лица, които внасят смут в страната.

„Лицата, освен банките и банкерите, които искат да посредничат вън от борсата за сключване комбиални сделки, трябва предварително да се сдобият с разрешение от министерството на финансите.

„Вменява се на финансовите и всички други органи да следят зорко за изпълнението на настоящата наредба, като на нарушителите се съставят актове, които да изпращат в министерството на финансите, или да съобщават на последното за извършени спекулативни сделки и за извършване на посредничество без разрешение, ако нямат възможност да съставя нужните за целта актове.“

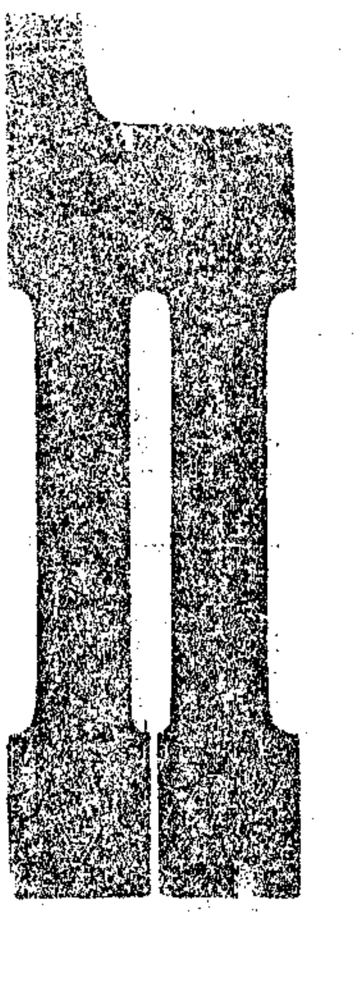

Знае се, че чуждестранната валута, в каквато форма и да се изразява, тя съставлява обект на търговията. Подобно на всичките стоки, валутата се подчинява на закона на търсенето и предлагането, а, следователно и цената ѝ е подложена на изменяване — според силата на предлагането или търсенето. Естествено е това, че по-силното предлагане води към по-силно намаление на цените ѝ и обратното — по-силното търсене по силно повишава цените ѝ. Следователно, при по-голямата или по-малката сила на търсенето, какви ще бъдат повишенията според паритетния ѝ курс, това зависи от фактори съвършенно други, не и от волята обаче на тоя, който иска да спекулира, дирайки купувачи или продавачи. Винаги в тържището на валутата, като основа на продажбата и покупката има сложена една база предварителна, има един показател по който чуждата валута в деня на търгуването се превръща в такава на страната, която я търси и закупува. Тая база или тоя показател е *курса*. Той курс може да бъде al pari, а може да бъде *по висок* или *по нисък*, но това е, както веч казахме, в зависимост от търсенето и от предлагането. Курса се определя от времето, от нуждата и от доверието и обменните средства на страната, която търси чуждата валута. Спекулантите сами от себе си сж безсилни да определят и установят един задължителен курс, какъвто е тям угоден, ако същинските фактори не влияят и не съдействуват за това. Злонамерените спекуланти могат само временно и по скрит начин да злоупотребят. Това обаче не дава право никому да издава драконовски наредби и да прави ограничения, които спират целия ход на една от най-важните в стопанския живот на всяка една страна търговия, търговията с чуждестранна валута, без която пък международната търговия е всецяло невъзможна.

Нашите закупвания на чуждата валута стават с нашия лев. Какво е доверието в странство към нашия лев? По това доверие, по тая оценка на лева се определя тук и курса на чуждата валута. Стремежа и домогванията на 3—4 спекуланти или на няколко десетки лица в България не могат да наложат едни курсове, които могат да бъдат и се диктуват само от Лондон, Нюиорк, Париж, Женева, Милано, или Генуа и т. н. Тия няколко лица могат само да злоупотребяват. Та малко ли измами, мошеничества и злоупотребления стават в света, но нито е чувано, нито е виждано до сега: за единичните злоупотребления на някои лица, да се издават общи наредби за всецялото ограничаване на която и да било търговия. Наредби и закони могат да се издават само против конкретизирани злоупотребления и престъпления, но не против целия ход на търговията с чужда валута.

Alvanitino.

Първия опит с Египет.

Неотдавна съобщихме, че фирмата Д-р Ив. Огнянов първа рискува с изпратените си в Египет цял параход дървени въглища и дърва за горене, за да съдействува да се свържат с тая страна отново търговските ни сношения, които бяха прекратени поради световната война и поради закриването на моретата.

Рискът е благородно дело, казват руснте; рискът всякога възнаградява труда и предприемчивоста, ако разумно и похватно се действува. Парахода „България“ щастливо отиде и се завърна от Александрия, за където въглищата и дървата бяха предназначени. Щастлив резултат даде и рискът на фирмата Д-р Ив. Огнянов — въглищата и дървата се продадоха без никакви мъчнотии и без всякаква забава. Продадоха се — въглищата по $9^1/_2$ англ. лири тона, а дървата — по $4^1/_2$ англ. лири тона. Не е нуждно да правим сметката на рискуващата фирма, какви печалби, или загуби тя има от тая партида, нито ни е работа да се ровим в сметките на една фирма, която държеше първо на идеята, а след това и на печалбите, или загубите. Независимо от това, ония които имат интерес да знаят и тая подробност, сж в състояние да правят своите заключения от продажните цени, които по-горе съобщаваме. Те за всеки случай, сочат печалба, а не загуба; но това, което найясно и най-релефно сочат, то е че Александрийския и изобщо Египетския пазар, в настояще време представлява по-благоприятни условия за нашия износ, нежели Цариградския.

Сведенията, които ние получихме след завръщането на парахода „България“ от Александрийското пристанище са, че българските търговци се посрещат в този пазар с всичкото добро внимание и изисквано доверие, а стоките ни — с нуждното предпочитание. Добросъвестността на нашите търговци не е забравена в Египетския пазар. Качествата на българските стоки се ценят все така, както и преди войната и една петимност за български стоки се чувствува в това тържище, поради което и стремежа да се завързват постоянни, трайни търговски сношения с износния ни пазар расте.

Далеч стоим от меродавните кръгове от Параходното Д-во. Не сме в положение да знаем, какво те замишляват за възобновяването на линията България — Египет, специално Варна — Александрия, но търговските интереси на страната диктуват повелително — а те сж диктували и постоянно от една година насам — тая линия да се възобнови и нашите произведения да се разнасят по нея.

Наистина, миналата година параходите по един по един едва се освобождаваха от владението им от съглашенските сили, специално, от френските морски власти, които ги владеяха по силата на Солунското примирие. Миналата година това не можеше да се предприеме. Също и след изгубването на парахода "Борис" невъзможно беше и в началото на т. г. да се предприеме едно редовно плаване до Египет; но интересите на страната стават толкова повелителни за една линия Варна — Александрия, че с всички необходими жертви, откриването ѝ трябва да се ускори, поне сега, когато параходното д-во е пълен господар на параходите си и е с развързани ръце в всяко отношение и по договора си с правителството.

Конюктурата за българските произведения в Египет по настоящем е толкова благоприятна, че тя ще овъзмезди всичките жертви.

Специално на експортерите ни дължим да обърнем вниманието върху амбалирането на стоките. В Египет особно внимание обръщат на амбалирането на стоката и колкото по-грижливо е амбалирана тя, толкова повече се предпочита и толкова по-скъпо се плаща. Цената на амбалажа се особенно много цени, когато тържището е преситено от стоки и той възнаграждава експортера.

В първия опит на износа ни в Египет това се потвърди, макар че се знаеше още от преди войната.

W.

Големите български мелници.

Новите условия за развитието на индустрията ни тук, в Царството, наложиха и едно ново уреждане и размястване на капиталите за да може индустрията да бъде по-добре подтикната и, което е по-важното, сигурността ѝ да няма от къде и от що да се заплашва. Особенно мелничарската индустрия, която бе подгонена по едно време, тя трябваше да прави големи жертви да се спасява. Тя се съгласи да се подложи на един тежак и непоносим режим само и само да си спаси кожата.

Не знаем дали това тежко изпитание, под което бе подложена мелничарската индустрия, не застави и една от първите по солидност от капитали и морален престиж в България индустриална фирма, именно „Синове Ив. х. Петров“ в Бургас, да потърси да обезпечи спокойствието на капиталите си в Париж; но ние сме пред един факт, който ни навежда до такава една мисъл и до това заключение.

Факта е този, че бившите заведения на голямата индустр. фирма в Бургас „Синове Ив. х. Петров“ са преименувани в Анонимно Акционерно Д-во „Големите Български Мелници“ (Les Grands Moulins de Bulgarie) с централно седалище в гр. Париж и с капитал 7,500,000 французски франки.

Разумява се, че приложението на тоя огромен капитал в индустриални цели, ще намира почва в пределите на България, на първо място в гр. Бургас, където е определено д-то да има свой клон и където е постоянното местожителство на притежателите на бившата, сега променена, фирма „Синове Ив. х. Петров“. Центъра на тежестта на индустриалната ѝ и търговска политика, може би, само ще бъде в Париж, а всичко друго — в Бургас. Обаче тия всички подробности за нас имат цена и важност, до колкото по свои предположения и субективни заключения можем да си обясним причините и нуждите: за това величанско предприятие да си избере за централно седалище гр. Париж.

Нас ни интересува в той момент факта, че Анонимното Акционерно Д-во „Големите Български Мелници“, с колосалния си капитал се явява в нашата страна с един колосален замах да създаде ера в нашата родна мелничарска индустрия. И особенно ера на индустриално засилване ще създаде това д-во за гр. Бургас.

Преди 3—4 месеца, на старата (сегашната) бургаска железно-пътна гара, в един обширен площад, е започната централната постройка на „Големите Български Мелници“, която по величината си няма и няма да има равна не само в Бургас, в България, но и в целият Балкански Полуостров. Централното мелнично помещение се строи да побере машини и приспособления съвременни за минималното производство на 25 вагони брашно в 24 часа. Това е едно количество равно на производството на 5 големи мелници от досегашните и на 12 мелници от средне величина, каквито сега има в страната ни.

Мелницата се строи с оглед на времето и условията за строеж да бъде готова и да бъде пустната да работи поне в края на февруари 1922 год. Строежа расте и върви, здраво подтикван от капиталите, с които се гарантира неговото навремнно привършване.

О това величественно предприятие, като индустр. центр, Бургас ще надмине Варна и ще остави назад много градове, даже гр. Пловдив, които му съ-

първичиха като индустриално повече напреднали от него.

Ето как добрите граждани и полезните творители на един град могат да го издигнат и могат да го изкарат една крачка напред с своята полезна предприемчивост. За града и за порта в Бургаз „Големите Български Мелници" ще бъдат цяла благодат и като културно дело и като такова, което създава хляба за хиляди ръце и за стотици семейства.

Зомбард съглежда в всяко подобно дело прилагане на един камък повече върху градивото на общественото и човешкото благо.

Заслужава да се сърадва Бургаз с една такава колосална придобивка; заслужава да се кажат и благодарствени думи към синовете на милия и незабравимия покойник Ив. х. Петров, че незабравят заветите му, че вървят в добре избрания от покойникът им баща път: да бъдат полезни преди всичко на страната си, като я въздигат и сетне на себе си, като изкупват с своя добр промисъл благодарността на обществото.

Търговията в Америка.

Индустрията в Америка следва в застой, което се дължи главно на обстоятелството, че експортната търговия е слаба и липсваше й възможност за подобрение. Обаче много пречки са били веч премахнати за едно подобрение и отиване към нормалното и очаква се един подем за голяма търговия с чужди държави.

Американското правителство е веч направило много за облегчение на финансовото положение, за подпомагане на индустрията и земеделието и за снабдяване с материални средства финансовите нужди на железниците, които съставляват най-важния актив на държавата.

Намалението на шконтовата лихва от федералните банки ще улесни търговията до значителна степен. Съвременното намаление на шконта и от английските банки в Лондон сочи на интимните връзки между паричните пазари в Америка и Европа.

За сега финансовото положение на Америка се определя от нейната външна търговия за финансовата година, окончаваща се на 30 юни т. г., което в сравнение с миналата година, показва намаление в износа от 1,500,000,000 долара, а за вноса 600,000,000, на които требва да се прибавят и огромните загуби от резултата на държавната търговска марина.

Цариградско тържище.

1 август 1921 год.

Пристигания: от Александрия жито 500 тона. От България едри трици 1900 торби. От Ромъния просо и ситен фасул по 250 торби — дата от 23 до 29 юли 1921 год.

Цени с. и ф. оката в грошове:

Жита: пристигналите през същата седмица 500 тона се пласираха както следва: 100 тона, с чужда примес 5% по 12¼ гр. оката, други 100 т., с примес 3% по 17 т. л. френския тон; останалите 300 тона, с примес 6% по 16¼ т. л. също френски тон.

Царевица: Няма нови пристигания. Сток непродаден.

Ръж: Никого не интересува Без номинални цени.

Ечмик: Няма пристигания, повече от 300 тона стои непродаден.

Овес: Няма сделки. Цени номинални 6 с торбата.

Просо: Слабо търсене. 250-те торби внесени от Ромъния продадени по 5½.

Едри трици: Български. Голяма част от пристигналите 1900 торби продадени по 7½.

Боб (фасул): ромънски ситен и марсилски едър. Цени номинални 6 за ромънския транзит и 16—17 за марсилския обезмитен.

Грах: Постоянен застой; никакви сделки. Няма дори и номинална цена.

Нахут: Преситен пазар. Никакъв внос. Цени номинални за Карабига екстра 20 — 21, дарданелски ситен 9, марсилски обезмитен 15—16.

Сусам: 143-те торби внесени през седмицата представляват едно незначително количество, вследствие на което сравнително високите цени от миналата седмица се затвърдиха и през сегашната. Сключиха се сделки по 21½ — 22 за мерсинския, 23 за смирненския и 23 — 23½ за родоския

Леща: Постоянното бездействие все още продължава. Без номинални цени.

Б. Брашна.

Пристигания: от Америка 35684 торби брашно и 2400 торби житен грис. От България 2000 торби брашно.

Цени с. и ф. в турски лири.

Американско, екстра 10¼ — 10½ т. л. торба 63 кгр. I кат. 9½ — 9¾ т. л. Дурум, екстра 8¾ т. л. торба 63½ кгр. Български 9¼ — 9¾ т. л. торба 63½ кгр. Местни брашна липсват.

Царевични брашна.

Внесени от Александрия 3200 торби и от Марсилия 500. Торбите са по 62 кгр. Станаха продажби по 6¼ т. л. торбата. Пласирането върви бавно. Стокът от по-миналата седмица и от миналата непродаден.

Ечмичени брашна.

Местни, цена номинална 7¼ т. л. торба 72 кгр. Пазарните цени са с около 15% по-високи.

В. Положението на тържището.

Храните, изобщо, се слабо търсят. Изключение правят триците, оживлението за които продължава, въпреки вноса наведнъж на 500 тона жито. Цените се покачиха от 6¾ номинални — има застой от 2—3 дни—на 7½. На тая последната цена се сключиха доста сделки. Тенденцията е към повишение.

Що се отнася до брашната, тяхните цени се наново повишават и се повишиха с ¼ т. л. Това ново повишение се дължи на високите цени в Америка по настоящем. Твърда тенденция, едно поради липса на сток, а друго по причина на слаби пристигания, едва достатъчни за седмичната консумация.

Г. Сведения за цените на едро с. и. ф. Цариград на едрия и дребния добитък, кашкавала, сиренето и др.

Едър рогат добитък. През настоящата седмица най-много добитък се внесе от Ромъния. След нея идат Сърбия и България. Силната конкуренция и горещините причиниха ново голямо спадане: от 45 — 55 гр. оката миналата седмица, цената на заклания едър добитък се понижи на 35 — 45 гр.

Дребен добитък. Също голямо спадане поради значителен внос и намаляла консумация: чифт овни, 75 кгр. живо тегло, които се продаваха от 19 — 28 т. л. миналата седмица спаднаха на 12 — 14 т. л. При това, тенденцията е към все по ново спадане. Български вносители на едър и дребен добитък претърпяха чувствителни загуби.

Кашкавал нов балкански, полубалкански и полски. Въздържането продължава поради очакване внос от България Спадане. Цената на балканския се намали от 100 — 110 гр. номинални кгр. на 80 гр. Полския се продава 60—65 килото. Полубалканския — 1500 кгр., внесен от Сърбия се продаде 70—75 гр. кгр, срещу 80—82 гр. от миналата седмица. Тенденцията е към спадане.

Масло. Нашенско краведно масло 100 гр. оката. Нашенско за готвене, добро качество, 80 гр. оката.

Сирене от България пристигна около 16,000 кгр. Станаха продажби по 72 — 75 гр. оката за доброто качество, Най добро качество, мазно добре изпечено сирене, би могло да се продаде до 80—85 гр. ока.

Забел. Желателно е кашкавалът и сиренето да се експидират на малки партиди, най-много от 3 хиляди до 5 хиляди кгр. При това експидицията трябва да става за Цариград транзит: За по-малки партиди се предлагат, сравнително по-високи цени, а при експидиране транзита, се случват купувачи и от други страни, та се избягват и вносните мита, които са твърде големи за сиренето и кашкавала.

Кокошки. Вносът от България продължава. Сделки станаха по 70 — 75 гр. за парче срещу 75—90 гр. миналата седмица.

Яйца. 190—200 гр. стоте. Тиквено семе — 17 — 20 гр. оката. Дърва за горене — 240 — 250 гр. чекията (250 кгр.) обезмитени и разтоварени на брега за сметка на продавача. Дървени въглища — значителен внос от България. Пласирани по 5—5½ гр. оката за най-хубавото качество. Агнешки и ярешки кожи — пълен застой.

Египет.

Днешните сведения от Египет за дървени въглища и дърва за горене донасят спадане на цените по причина на наплив от Тунис, Алжир, островите и др. места. Желающия да товари е длъжен да е добре осведомен.

Варненско тържище.

13 Август 1921 год.

Изтеклата седмица тържището сключи при небивало в целия сезон затишие—почти без всякакви сделки в пияцата. В края настъпи и соматохата от въвеждането на автономната митнишка тарифа по закона от 1904 г., преработванията й в 1912 год. и по късно, която анулира договорната по чл. 151 от мирния договор тарифа и на основание най-последното й изменение по законодателен ред дава право на фиска да събира двойно мито и 20%-тно повишение върху него, а всичко това — помножено на 9 за събиране курсовата разлика. Пияцата поради всичко това е под тежестта на тия нови затруднения, които я поставят в съвършено бездействие, защото нито продавача преди да си е направил добре сметката може да продаде, нито купувача може в тъмното да пристъпи към сделката. От 9 т. м. до днес търговията в пияцата е в едно като че ли преходно положение, тя преживява една нова мъчна трансформация -- нови сметки, нови цени, нови грижи и затруднения — нова ориентировка, за това никой не продава и никой не купува. Разбира се това е вътрешния пазар за вносните железарски, колониялни и манифактурни стоки. Относно износа пияцата тоже върви все така мудно, почти бездейственна. С ограничаването на свободния износ на зърнените храни, тя още от преди войната не се е виждала нито еднъж ожизена, както се знаеше от по-преди. Но сега, от като и консорциума спря износа, тя е в пълна летаргия. Дребните количества брашна, които се износат периодично от 3—4 експортерски мелници далеч не са в състояние да дадат едно оживление на пияцата и приблизително да очертаят познатата търговска физиономия на Варненския порт.

Житната пияца има особенни основания да вярва, че консорциума напълно няма да бъде премахнат, че като контролен институт на търговията с зърнени храни, при известни само облекчения за търговците, ще си остане, за това мобилизация на търговците почти не става. Търговците се резервират да очакват финала с историята на консорциума, че след това ще мислят за мобилизирането си.

Иначе търсене, запитване и искане на мостри има от много места от чуждите държави. Търговците се въздържат да се ангажират—отговорите им следват да са резервирани, още повече, че много от вещите в търговията и добре осведомените относно истинското положение на тази годишната реколта, са големи песимисти в зярванията си, че ще може да се издържи една кампания, за каквато се мисли от българските quasi статистици — те се съмняват в количествеността на реколтата, но и особенно много се съмняват, че дори и при най-свободния износ, нашите произведения ще могат да минат пътя си от Цариград по-нататък. Това ги заставя да не се отнасят с едно особенно внимание на търсенето, запитванията и исканията на мостри от други по-далечни места и държави.

Партиди от едр и дребен добитък, птици, кашкавал, сирене и масла, в слаби размери, през тази седмица се отправиха за Цариград. Но тези отправки са транзитни през порта и за пияцата те не създават никакво оживление.

От 3 дни в порта е океанския параход „Темистокл," който държи линия Нюйорк—Варна Той товари медна руда от мината „Плакалница" за Нюйорк.

Варненска Град. Борса.

През тази седмица, макар и не тъй масови, имаше значителни приижданиa от зърнени храни с кола. Жито 275 лв. царевица няма; ръж 175 лв., ечмик 260 лв., овес 208 — 230 лв., боб 360.

Нова реколта изключително.

Курсовете.

11 август 1921 год.

Нюйорк 114, Лондон 419, Париж 912, Италия 511, Цариград 47·50, Берлин 145, Букурещ 149·50, Веена 11·60.

Тенденция слаба.

Цените на брашната и триците в Варна.

Брашно тип 4·40 до 4·80 лв. според типа.

Забел. По днес получените от Цариград сведения, там брашната се котират: № 0 — 68½ кгр. 10 т. л., № 1 — 9½ до 9⁸⁄₁₀ т. л. 63½ кгр. Трици дребни 6 гр. кгр. Трици едри 7 гр. кгр. Тенденция изобщо твърда.

ХРОНИКА.

Интригите. Когато парахода „България" в последния си рейс акустирал в Александрия, комендатнта на града — англичанин на египетска служба — се явява на борда му и вежливо запитва капитана: верно ли е, че в парахода са натоварени муниции и оръжие за предаване скрито на арабите? Капитана отговорил, че отговаря с главата си, ако се окаже такова нящо в парахода и поканил комендаита лично да разгледа целия параход. Коменданта отклонил предложението и оставил парахода свободен да се разтоварва от носените въглища и дърва. Той имал възможноста да се увери, че александрийските власти са жертва на лъжлив донос от Варна по интриги от враждебни на българщината елементи.

От заслужаващ доверие меродавен източник научихме, че правителството е сполучило да се споразумее, с когото е нуждно да се запази съществуването на консорциума като контролен институт на търговията ни с зърнени храни и произведения та от тях с по-малко, или повече окастрени и ограничени права в упражнението на контрола.

Пишат ни от Видин, че бившия хотел „Булевард," сега преименован на хотел „Нептун," е коренно ремонтиран и изящно мобилиран. Съдържателя му и притежателя г. П. Гузелски — познат по организаторските си способности — не щади нищо да бъде приятен на всички посетители на заведението му.

Комисионера Томас Батисон от Глазгов (Англия) известява, че той може да заведе търговия по контракт с фабриканти в Англия за железо, стомана, релси, тръби, разни машини, локомотиви, всякакъв вид обработени метали и всички видове фабрични и манифактурни стоки за сметка, които го натоварят от България. Същото услужва по доставки и на държавата. Кореспондира се само на английски. Адрес: Thomas Battisson, 16 Alexandra terraca Lenzie. Glasgow.

Бълг. Народ. Банка е получила оведомение от Ромън. Нар. Банка, че е обезценила банкнотите 960,000 къса от по 2 леи, носящи №-рата 1112 до 1150 включително буква W от № 1135 до 1158. От тия банкноти голям брой са заловени при обискирането на българските комунисти В. Коларов и Георги Димитров.

Най-после. Позволило се на механическите фурни на акционерното д-во „Софийски Хляб" от 10 т. м. да изработват и пуснат в продажба и то ограничено количество типов хляб, виенска фабрикация. И пита се, ако това предприятие има да принесе само благодат на соф. население, защо беше възбраната до сега да не работи? Защо и сега в ограничен размер ще работи?

Представен е в Варн. търг. камара устава на новосъставеното хлебарско сдружение в Габрово за утвърждаване по закона за организиране и подпомагане на занятите. Обаче, камарата, по силата на закона не може да утвърди устава, освен като устав на професионално, а не занаятчийско сдружение, защото взетото от висшия занаятчийски съвет решени за признаване и хлебарството, като занаят, още не е оформено като закон. Основано е също такова сдружение в Горна Оряховица под название „Св. Троица," което също не може да бъде утвърдено, освен като професионално сдружение.

В с. Самоводене, Търн., е основано занаятчийско сдруж. „Златна Ръка," което с свои средства е въздигнало памятник за овековечаване памятта на падналите в бойното поле самоводски занаятчии. Памятника ще бъде открит и осветен на 28 август т. г. при голямо тържество, на което е поканен да присъствува и Н. В. Цар Борис, който е прогласен за почетен член на същото сдружение.

На 7 т. м. се произведоха изпитите за свършения в Варна обущарски курс. С добър успех завършиха курса 65 курсисти, а не са се явили на изпит 8 души.

Шивашния курс в Шумен, който поради смъртта на първия ръководител Ханджиев бе прекъснат, на 15 т. м. ще се завърши, а на 19 с. м. ще се произведат изпитите му. По случая ще се уреди една малка изложба от изработени дрехи от курсистите.